

Podcast – Belfius Insights

Uitgeschreven versie van de podcast (10-05-2021)

Naar een volledig economisch herstel in België?

Wanneer mogen we in België een volledig economisch herstel verwachten? We gaan er vandaag dieper op in. Voor een betere context maken we eerst een reis rond de wereld, en bekijken we de dieperliggende trends die het herstel kenmerken. Hartelijk welkom bij Belfius Insights.

Wat zijn op dit moment de belangrijkste economische tendensen in de wereld?

Het vertrouwen van de bedrijfsleiders in de grootste handelsblokken staat stevig in het groen. Er is dan ook heel wat om optimistisch over te zijn. Langzamerhand lijken we de pandemie onder controle te krijgen. Vooral dan in de Verenigde Staten, waar intussen een derde van de bevolking twee keer is gevaccineerd. In de eurozone wordt de vaccinatiesnelheid opgedreven, wat ons doet hopen op een economische heropleving die we nu al in de VS zien. China draait intussen al bijna een jaar op volle toeren en schudde de crisis vrij snel van zich af. Het herstel van de twee grootmachten zal ook voordelig zijn voor onze contreien, omdat de eurozone zeer exportgericht is. Zijn er bedreigingen? Jazeker, in Brazilië en India rukt het virus op met zevenmijls-laaizen onder nieuwe gemuteerde varianten. Als die evolutie uit de hand loopt, zal dat roet in het eten te gooien voor een wereldwijd herstel.

Dreigen de VS dit jaar te hard te groeien?

De discussie over hyperinflatie woedt nu al bijna een jaar. De stimulusplannen die de Amerikaanse president in de strijd gooit om deze economische crisis te lijf te gaan zijn indrukwekkend. Zijn eerste plan van 1.900 miljard dollar is al geactiveerd en voorzorg onder meer in een cheque van 1.400 dollar voor de Amerikanen met de laagste inkomens. Velen lijken die cheque al aan te spreken. De verkoop bij de kleinhandel is in april spectaculair gestegen en ook het consumentenvertrouwen is enorm toegenomen. Een opvallende evolutie aangezien de Amerikaanse economie 8 miljoen werklozen méér telt dan voor de

pandemie, voornamelijk werknemers uit de dienstensector, zoals de horeca.

Het tweede plan van Biden beoogt een injectie van 2.200 miljard voor infrastructuurwerken in de komende 8 jaar. De vergroening van de Amerikaanse economie is één van die doelstellingen. Het geld wil Biden onder meer halen bij de bedrijven, waarvoor hij de belastingen verhoogt. Daarnaast is er ook het Biden-familieplan, waarmee hij gezinnen en het onderwijs wil versterken. Om dit te realiseren gaat Biden de hoogste inkomens meer belasten. Deze twee relanceplannen – goed voor in totaal 4.000 miljard dollar – moeten nog wel door het congres geraken. Ze geven in elk geval een enorme boost aan het vertrouwen van de Amerikanen én aan de economische activiteit. In die mate dat er verwoede discussies worden gevoerd over een mogelijke oververhitting van de economie, met een inflatie die zou kunnen ontsporen.

De Amerikaanse centrale bank maakt zich daar echter geen zorgen over en heeft beloofd om het beleid nog lang soepel te houden, tot de economie volledig hersteld is. Ze zal de rente daarom nog niet optrekken om de inflatie de kop in te drukken. De markten denken daar nochtans anders over, zij geloven dat de Fed sneller zal ingrijpen. Een denkpiste waar voormalig centrale bankvoorzitter Janet Jellen ook op alludeert. Jellen is minister van financiën in de regering Biden en bereidt dus al die grote overheidsprogramma's mee voor. Ze is ervan overtuigd dat die niet zullen zorgen voor overdreven inflatie, omdat ze over 8 à 10 jaar lopen, en uiteindelijk slechts een kleine injectie zijn in verhouding tot de Amerikaanse economie. Ook wij denken dat de inflatie in de VS niet uit de hand zal lopen.

Loopt het Chinese herstel nu gevaar door het trage tempo van de intentingen?

China was de grote economische verrassing tijdens Covid, met een pijnsnel herstel. Daarentegen klopt het dat China in verhouding tot de grootte van zijn bevolking nog trager vaccineert dan de Europeanen. Het gaat om 1,4 miljard mensen, waarvan slechts ongeveer 250 miljoen een vaccin kregen. Tegen de zomer wil het Chinese bewind zowat 40% van zijn bevolking ingeënt hebben, maar het zal alle zeilen moeten bijzetten om dat te halen.

Intussen blijft de Chinese economie aan een flink tempo doorstomen, hoewel het nu wat gematigder gaat dan het afgelopen jaar. China heeft economisch erg geprofiteerd van de pandemie via haar export. Er waren miljarden mondkmaskers nodig bijvoorbeeld, maar ook Chinese producten waren in trek. Denk aan onze ijver om onze huizen wat te verfraaien tijdens de lockdowns. Daarbij hebben we massaal Chinese producten gekocht.

De herstelstrategie van China richtte zich in het begin op overheidsinfrastructuur en betere kredietvoorwaarden voor bedrijven. Intussen richt de herstellpolitiek zich meer op de gezinnen, opdat die weer meer gaan consumeren. Daarnaast wordt een niet te onderschatten onderdeel van het herstelbeleid voorzien ter ondersteuning van innovatie. China wil de technologische wereldleider worden en in een eerste beweging alleszins minder afhankelijk worden van Amerikaanse technologie.

De Chinese consument ziet het na lang twijfelen weer helemaal zitten. Dat is onrechtstreeks ook goed nieuws voor ons, omdat Belgische fabrieken ook heel wat onderdelen leveren voor Duitse

producten die richting China gaan. Duitsland exporteert méér naar China dan dat het importeert vanuit China. De Chinese markt, die volop volwassener wordt met een rijzende middenklasse, is dus een belangrijke markt voor Europa.

Wat betekent de trage vaccinatiestart voor de eurozone?

De gevolgen zijn nu al zichtbaar. De eurozone verzonk in het eerste trimester in een tweede krimp door alle maatregelen om uitbraken van de derde Covid-golf in te dijken. Die strenge maatregelen zijn zeker nog niet van de baan. Gecombineerd met de trage vaccinatiestart zal dat zorgen voor een tragere heropleving van de Europese economie. Het vaccineren en de economische groei zijn dan ook onlosmakelijk met elkaar verbonden. Vooral in Duitsland was het eerste kwartaal teleurstellend omdat de consument het er liet afweten. En het is vooral die consument waarop we rekenen voor het herstel. Als die weer geld begint uit te geven zodra de maatregelen versoepelen dan mogen we deze zomer uitgaan van een stevige inhaalbeweging. Wat we ook vorig jaar zagen gebeuren. Intussen draait de Europese industrie op volle toeren en kan ze niet volgen door het krachtige herstel van de wereldhandel. Fabrieksdirecteurs

klagen over aanvoerproblemen, tekorten aan grondstoffen en heel dure transportprijzen. Een zeecontainer richting China sturen kost nog steeds zowat vier keer meer dan in december. Dat drijft de producentenprijzen omhoog, maar we verwachten dat die ook weer zullen stabiliseren. We zullen dus tijdelijk een ietwat hogere inflatie moeten trotseren. Hoe dan ook: in de industrie zien we het vertrouwen naar historische hoogtes klimmen en zelfs in de dienstensectoren beginnen de indicatoren er beter uit te zien. Reizen, op restaurant gaan, culturele manifestaties bijwonen, binnenkort kan het allemaal weer.

En in België, wanneer mogen we bij ons rekenen op een economische relance?

Volgens de eerste metingen kon onze economie nog lichtjes groeien in de winter en zullen die cijfers de komende maanden alleen maar verbeteren. Ook hier hebben we vorige zomer vastgesteld dat de consument zijn geld weer liet rollen van zodra de maatregelen versoepelden. Intussen zorgen de Belgische overheden ervoor dat de crisis deels wordt uitgevlakt. Zo behoren we dankzij het systeem van *tijdelijke werkloosheid* tot de minst getroffen landen op dat vlak. België heeft sowieso de neiging om goed stand te houden in crisissen, door automatische stabilisa-

toren. We beschikken bijvoorbeeld over een werkloosheidsvangnet dat erg genereus is, net zoals de andere onderdelen van onze sociale zekerheid. Het vertaalt zich echter wel in een zware adering voor de Belgische begroting, maar aangezien de coronamaatregelen tijdelijk zijn, zullen deze tekorten vanzelf verdwijnen. Zorgwekkender zijn onze té hoge uitgaven in normale tijden. Europa zal ons op een gegeven moment dwingen ze af te schaffen.

Ons land zal niet ontsnappen aan faillissementen en hogere werkloosheid maar de overheidsmaatregelen zorgen ervoor dat de schade relatief beperkt kan blijven.

Het einde van de economische rampspoed lijkt nu echt in zicht. Wij hebben onze economische groeiprognoses voor dit jaar alvast licht naar boven opgetrokken en verwachten een economische groei van 4% van het BBP. **Ook volgend jaar zal met meer dan 3 procent groeien. We gaan ervan uit dat de Belgische economie tegen midden volgend jaar terug even groot is als VOOR de crisis.**